

Дело, заведено на 4 септември 2012 г. от правителството на Исландия срещу Надзорния орган на ЕАСТ

(Дело Е-9/12)

(2012/С 369/12)

На 4 септември 2012 г. пред Съда на ЕАСТ беше заведено дело от правителството на Исландия, представявано от Jónanna Bryndís Bjarnadóttir, съветник в Министерството на външните работи, в ролята на процесуален представител, Haraldur Steinþórsson, правен експерт в Министерството на финансите и икономиката, в ролята на втори процесуален представител, и Dóra Sif Tynes, адвокат, в ролята на съветник.

Ищецът иска от Съда на ЕАСТ да установи, че:

1. Член 5 от Решение № 261/12/COL на Надзорния орган на ЕАСТ от 4 юли 2012 г. относно мерките за общински данъци, продажбата на недвижими имоти и продажбата на електроенергия на Verne Holdings ehf. се анулира.
2. Член 6 от Решение № 261/12/COL на Надзорния орган на ЕАСТ от 4 юли 2012 г. относно мерките за общински данъци, продажбата на недвижими имоти и продажбата на електроенергия на Verne Holdings ehf. е нищожен по отношение на позоваването на член 5; и
3. Надзорният орган на ЕАСТ трябва да заплати пълните съдебни разноски по делото.

Правен и фактически контекст и правни аргументи, приведени в подкрепа:

- Ищецът, правителството на Исландия, иска частична отмяна на Решение № 261/12/COL на Надзорния орган на ЕАСТ, прието от Надзорния орган на ЕАСТ на 4 юли 2012 г. („оспорваното решение“). Оспорваното решение беше прието вследствие на Решение № 418/10/COL на Надзорния орган на ЕАСТ от 3 ноември 2010 г. за откриване на официална процедура по разследване.
- Делото засяга прилагането на член 61, параграф 1 от Споразумението за ЕИП и Насоките на Надзорния орган на ЕАСТ относно елементите на държавна помощ при продажба на земя и сгради от публични органи при продажбата на недвижимо имущество в бившата военна зона на САЩ на полуостров Reykjanes от исландската държава.
- Ищецът твърди между другото, че Надзорният орган на ЕАСТ:
  - не е успял да докаже въз основа на факти и доказателства, че недвижимото имущество е било продадено на цена под своята пазарна стойност; следователно продажбата не е довела до икономическо предимство за купувача и не е налице държавна помощ,
  - не е провел адекватно разследване на продажбата и е допуснал очевидна грешка при оценката на предполагаемата държавна помощ, и
  - не е посочил адекватни причини в оспорваното решение.